

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Anima extra Deum, cui fidat non habet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

potentiam, bonitatem, sapientiam, & omnium
concursum perfectionum & virtutum quæ
excogitari possunt. Concludo ergo supremam
Dei majestatem confitens doctissimi Theo-
doreti verbis: Deo non servorum calamitas,
sed natura ipsa dominium dedit. Domine
Deus meus universorum Conditor, nec mi-
seria creaturarum, nec harum inclinationes,
vota desideria, commoda, nec tua, neque illa-
rum consilium, electio, providentia, vis, ac
voluntas neque delata obsequia habenas tibi
mundi committere, tuoque se submittere im-
perio, sed excellentia, majestas ac dignitas di-
vinæ naturæ tuæ. Rector nosser ac supremus
Dominus es per essentiam, sine restrictione
absolutus, sine exceptione ullius, universalis
sine imminutione perpetuus. Et si quis alius
silliceat hoc fingere quod est impossibile, nos
ceasset, obligatus tamen esset tibi cedere
imperium ac gubernationem absolutam; to-
tidem nominibus, dominium ac potestas su-
prema & monarchica omnium hominum
tibi deberetur.

§. IV.

Anima extra Deum, cui fidat, non habet

Quot, quantisque titulis Deo Domino
meo obstrictus sum! *Nonne Deo subjecta*
eris

S S

eris

erit anima mea? Nonne divinam ejus providentiam in omnibus venerabor? Nonne omni studio atque conatu in posterum rebus in omnibus sanctissimæ ejus voluntati meam conformabo? Num potero desciscere a conditore meo optimo maximo, ut creaturæ vilissimæ ac si agilissimæ adhæream: consuetudo ac terrenarum rerum usus adhuc impediet amorem & fiduciam supremo Domino meo, omnium principio ac fini ultimo debitam? Non sic Domine Deus meus, non sic absit ut eo progrediar impietatis & amentiarum. Obtestor Deus meus divinam majestatem tuam, ut potius mille mortes & supplicia terrores æterna, quam permittas incidere me in malum tam abominandum. Nolo vivere in posterum, nisi ut vivam tibi, nec esse nisi tuus, & tuus si esse non possum, malo nullus esse. Et cujus esse debeo nisi illius qui me condidit? Et si res omnes tuo subjacent imperio, ego solus ero tam infelix & perduellis, ut non me dominio subtraham vanitate miserum delusus? Ubi inveniam potentiam tuam majorem, quam in necessitatibus meis implerem? Ubi auxilium ad succurrendum mihi partius quam apud eum qui me creavit? Cui præter Deum fidere aut tutum aut justum est? An principatui, an gloriæ, an bonis corporis

poris? Dic igitur anime mi, si alium forte judicas dominum eligendum quam Deum, quem colere, ad quem confugere, cui te tradere placet? Num forsitan adhærere mundo æquum putas? Itane anime mi, mundo potes fidere, mundo tam fallaci & infido, cujus jam inde ab orbis nascentis initio tot seculorum decursu probata est fallacia tot tantorumque hominum interitu & ruinâ, quos ille illecebris suis captos delusosque perdidit? Nec tamen adhuc defunt qui jugum illius tyrannicum non respiciant, fraudibus capi velint, qui illum timeant & ament, illi velut Domino suo serviant, ab eo se contemni grave putent amari verò & æstimari summam ducant voluptatem. O deplorandam mortalium demerentiam! ô contemptum in Deum non ferendum! Deum optimum maximum deserunt, & infami animarum prædoni adhærere, huic se totos tradunt & consecrant, huic serviunt tamquam Domino & Creatori suo, tot quotidie horas, tantos labores, studia & obsequia Deo debita, ipsi subtrahunt & mundo impendunt! *Filij hominum usquequo gravi corde?* Rationalis anima Dei insignita imagine eo progredieris cœcitatatis atque insanie ut tanto proditori salutis tuæ, tam capitali ac jurato Dei hominumque hosti te mancipes

ac tradas regendum? Cui ergo te committes ac credes ò care anime dimidium mei, cui fides obsecro? Num carni forsitan? Itane carni carnis sequeris blandimenta? An non vides saccum esse stercoreum fucatum coloribus, virentem cloacam? Quotquot eam nunc delicatè tractant & fovent, videbunt aliquando scatentem vermibus & putredinis aspectum præ gravevolentia ferre non poterunt. De hac sentinâ quid tibi polliceri poteris? Quem denique Dominum eliges? Num forsitan Satanæ te subdes imperio? Satanæ? cruentæ bellæ desperatissimæ inferni victimæ? Quis illo immanior quis truculentior, *qui tamquam leo rugiens circuit quærens quem devoret.* Pet. s. qui in eos ipsos qui se illi tradiderunt, intolerabilem exercet tyrannidem. Nec sapes aliud à tam maligno atque infenso hoste respectandum, qui implacabili in Deum obsequio semper exæstuat ob sævissimos peccatores cruciatus & tormenta quæ patitur. Nemo, nemo ex his omnibus est, cui nos nostraque committere aut tutum est aut justum. Alius proinde quærendus est Dominus, cui rectè fidere, cui gloriose servire, à quo bona sperare verè possumus.